

градъ стѣпвали по огнени разгорени въглища, които се распрѣсквали отъ съборенитѣ изгорени кѣщи а пакъ всичката истекающа се вода изъ градскитѣ чушми била кървава и нѣмала водичка въ града, която да не била умърсена съ кръвъ; та тѣ дордѣ да ги събератъ и закаратъ всичкитѣ, били принудени да пиятъ кървавата вода на избититѣ, дѣто послѣ ги вардили съ караулъ да не ставатъ безчестия, а колкото за нѣкои отъ момитѣ, кога бѣгали сами покрайщата и се завръщали, бивали фаџани отъ турскитѣ и черкески пѣши и конници, обезчестявани по тайнимъ образомъ и сѣтиѣ ги докарвали и оставали въ женския робински лагеръ.

Спорядъ Петка Кафеджията, който се тридни наредъ изъ града крилъ, прикарвалъ и избѣгвалъ опасноститѣ, като прѣминувалъ отъ изгорена кѣща въ здрава и прѣзъ огень, въ кладенци и въ траница, и най сѣтиѣ си направилъ една дупка подобна на гробъ, захлюпвана съ голѣми каманни плочи та се опазилъ живъ; но и то много цѣти дохождало редъ да се повдигатъ тия плочи за пари да търсятъ подъ тѣхъ, а пакъ другаритѣ имъ турци да си казватъ едни на други, оставете се отъ тези праздни лутания и търсения, отъ които нѣма какво да излѣзе великиръ, а да ходимъ въ здрави кѣщи да търсимъ, щото сполучилъ да избѣгне най-послѣ въ петъкъ, когато се поисплашили турцитѣ отъ Генералъ Гурковото имъ разбивание при Джуралий и Могила отъ Ново-Загорската нападательна линия.

Спорядъ Михала Боналовъ, тѣ били твърдѣ много събрати въ една българска махала, дѣто турцитѣ ги заобиколили отъ всѣхъдѣ и искали да влизатъ въ двороветѣ да отдѣлятъ мъже и жени и да ги истрѣбватъ, които били поерѣщнати съ куршюмитѣ имъ отъ вѣтрѣ и убивали който турчинъ ся покаже на вратата и дерзновалъ да влиза. Турцитѣ като видѣли невъзможността на това нѣщо прибѣгнали до хитрость, та да не останатъ по долини, запалили отъ всѣхъдѣ българскитѣ кѣщи и ги чакали да излѣзатъ по вратитѣ, че тогава да ги избиватъ; тѣй сполучили, та избили много българи въ затворенитѣ дворове, които ю-